

עמ"ת 64830/07/17 - מדינת ישראל נגד סאאל אבו מוך

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 64830-07-17 מדינת ישראל נ' אבו מוך
בפני כבוד השופט סארי ג'וסי
העוררת מדינת ישראל
נגד
המשיב סאאל אבו מוך

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (כב' השופטת מ. דויד), מיום 26/7/17 ב-מ"ת 6150-07-17, לפיה הורה על שחרורו של המשיב למעצר בית חלקי בין השעות 19:00 עד 06:00 בפיקוח בנו, הפקדה של 2,000 ₪ וכן ערבות עצמית וצד ג' בסך ל 6,000 ₪.

כמו כן במסגרת אותה החלטה נפסל המשיב מלהחזיק ולקבל רישיון נהיגה עד תום ההליכים המשפטיים.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב ללא רישיון, ונהיגה ללא ביטוח וזאת ביום 23/7/17. המשיב נחקר במשטרה ושוחרר על ידי קצין משטרה למעצר בית מלא למשך 4 ימים וכן קיבל זימון להתייצב בבית המשפט ביום 26/7/17.

כנגד המשיב קיימת הרשעה בעבירה דומה וזאת במסגרת 5797-09-16, כאשר ביום 18/6/17 נגזר עליו עונש של פסילה מלנהוג או מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים בפועל בניכוי פסילתו עד תום ההליכים מיום 27/1/17 ועד 18/6/17.

עוד נגזר עליו עונש של פסילה מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך שלוש שנים, כשהתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה שעליה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה. כן נגזר עליו עונש של מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים, שלא יעבור בתוך 3 שנים עבירה של נהיגה בפסילה, בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה ו/או עבירה של נהיגה ללא רישיון ונהיגה בניגוד לסעיף 10א לפקודת התעבורה.

כאמור, כעבור כחודש מאותו גזר דין, ביצע המשיב עבירה של נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון וללא ביטוח.

בדין שהתקיים בפני בית משפט קמא ביום 26/7/17, הסכים בא כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומן של

עילות מעצר וביקש לדון בתנאי השחרור בלבד.

בא כוח המשיב הפנה במסגרת טיעונו לפני בית משפט קמא, ועל כך חזר לפני, לעובדה, כי קצין משטרה שחרר את המשיב למעצר בית מלא, ללמדך כי לא נשקפת ממנו מסוכנות.

לעומתו, טענה העוררת, כי על אף עובדת שחרורו של המשיב למעצר בית על ידי הקצין, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים נגדו נוכח הראיות לכאורה, המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו בהיותו בלתי מורשה לנהיגה כלל, ומאחר וצבר לחובתו מספר הרשעות קודמות לרבות דומות וכן העובדה כי נהג בזמן פסילה שהוטלה עליו כחודש ימים קודם לכן.

במסגרת החלטתו, התעכב בית משפט קמא על אותה התנהלות של קצין המשטרה אשר שחרר את המשיב למעצר בית מלא. בית משפט קמא סבר, כי לא ניתן לאחוז את החבל בשתי קצותיו ולא ניתן לטעון למסוכנותו של המשיב ובוודאי לא לכזו המצדיקה השמתו במעצר מאחורי סורג ובריה, אלא אם מתקיימות נסיבות חריגות ביותר, וכאלה לא הונחו לפניו. עוד ציין בית משפט קמא, כי לא ראוי להחזיר למעצר מי שכבר שוחרר ממנו וכי מאז הורה הקצין על שחרור המשיב בתנאים, לא התחדש דבר ולא קיימות נסיבות חדשות או מידע חדש.

מסקנתו וקביעתו זו של בית משפט קמא מקובלת עלי מהטעמים שפורטו במסגרתה, הנתמכים בפסיקת בית המשפט העליון בבש"פ 8273/14 ו-1237/04 שאוזכרו שם.

מכאן, הרי שאין להתערב באותה החלטה עקרונית של בית משפט קמא, לפיה אין להחזיק את המשיב מאחורי סורג ובריה, והשאלה היא האם ניתן להסתפק באותה חלופת מעצר, או שמא היה על בית משפט קמא להטיל מגבלות נוספות על אותו שחרור, כך למשל, כי המשיב ישהה בתנאי מעצר בית מלא ולא חלקי.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, שוכנעתי לקבל את הערר באופן חלקי. המשיב נהג ברכב בתקופת פסילה כשאין לו רישיון, ואינו מורשה לנהיגה בכלל, וכאשר העבירה מבוצעת בתקופת תחולת מאסר על תנאי, אשר הושת עליו לאחרונה בשל עבירה זהה שביצע.

כאמור, לחובת המשיב אותה הרשעה (ההרשעה היא מ-11/16 אולם גזר הדין ניתן כאמור רק לפני כחודש ימים), וכן לחובתו הרשעות תעבורה נוספות, אם כי הן מלפני שנת 1998.

בנסיבות דנן, גם לאחר שבית משפט קמא השתכנע כי ניתן ליתן במשיב אמון ולשחררו לחלופה, וכאמור לא ראיתי להתערב בקביעתו זו, עדיין מתקשה אני ליתן אמון במשיב עד כדי שחרורו לחלופה המאפשרת לו יציאה מביתו מידי יום בשעות שבין 06:00 עד 19:00.

נוכח כל האמור לעיל, לא ניתן להסתפק במעצר בית לילי נוכח עברו של המשיב ויש להעדיף את ההגנה על האינטרס

הציבורי על פני האינטרס הפרטי של המשיב לצאת לעבודה.

מורה אם כן על קבלת הערר ועל מעצרו של המשיב במעצר בית מלא עד תום ההליכים.

המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים ותודיע תוכנה גם טלפונית.

ניתנה היום, י"א אב תשע"ז, 03 אוגוסט 2017, בהעדר
הצדדים.